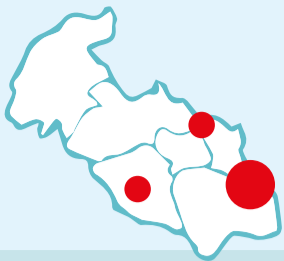

Třinec, Bohumín, Nový Jičín

Působíme ve 3 městech
Moravskoslezského kraje

Naše motto

Děti a mladí lidé
nám nejsou lhostejní

Bunkrácké

Výroční noviny

2020

Bunkr je plnoletý!

Je to již 18 let, kdy v Moravskoslezském kraji profesionálně budujeme bezpečná místa, kde nejen děti a mladí lidé, ale také rodiny a místní komunita nachází útočiště, pomoc a odpovědi.

20. ledna 2003 založili Mgr. Roman Brzezina, Mgr. Renáta Turoňová a další nadšenci občanské sdružení Bunkr. Začalo to otevřením prvního klubu (viz foto níže), který Roman a Renáta vybudovali v Třinci.

Hlavní motivací pro vznik klubu bylo poskytnout prostor a podporu těm dětem a mladým lidem, kteří pocházeli z komplikovaného zázemí. Brzy poté se aktivity Bunkru začaly rozšiřovat a nyní již působíme ve třech městech – v Třinci, Bohumíně a Novém Jičíně.

Kromě dětí a mladých lidí se věnujeme i péstováním rodinám a místní komunitě. Po celou dobu naší činnosti se snažíme dělat věci jinak. Soustředíme se na prevenci, vidíme větší efekt v řešení příčin problémů než jejich následků. Považujeme také za důležité upozorňovat na jevy, které jsou ignorovány nebo tiše tolerovány společností.

Od roku 2003 se z organizace vybudované nadšenci a dobrovolníky stala profesionální organizace, poskytující sociální služby a podpůrné aktivity, která má na poli prevence v Moravskoslezském kraji důležité místo.

Správní rada vybrala nového ředitele

Každý konec je novým začátkem. **Mgr. Roman Brzezina** přivedl naši organizaci do symbolické dospělosti a ke dni 31. 3. 2021 končí na základě svého rozhodnutí na pozici ředitele organizace. Správní rada organizace proto ve výběrovém řízení vybrala ředitele nového, kterým se od 1. 4. 2021 stal **Ing. Dominik Wijacki, MBA**, stávající ekonom Bunkru.

Roman Brzezina: Chci pomáhat lidem v jejich seberozvoji

Romane, jsi jeden ze zakládajících členů naší organizace. Zavzpomínej s námi, jaké byly začátky Bunkru.

Bylo to akční, šilené, hektické. Na podzim roku 2002 jsme uvažovali, že založíme organizaci, která by podporovala děti a mladé lidi. Na měště říkali, že právě toto v Třinci chybí, tak jsme se do toho pustili.

Zakládali jsme organizaci, vyráběli razítko, podávali jsme žádost o dotaci na kraj, sháněli prostory, lidi, dobrovolníky a ani jsme vlastně netušili, co to všechno způsobí. Vše se povedlo, hlavně proto, že jsme měli kolem sebe dobré lidi. Velkou zásluhu na založení a na činnosti organizace má Renča Turoňová, která je etoped, odborník, má k mladým lidem blízko, proto jsme společně spojili síly a šli do toho. Musím říct, že začátky

nebyly jen o papírování, společně jsme třeba natírali okna v prvním klubu. Bylo to akční, rychlé a díky skvělým lidem se to povedlo.

Jak bys organizaci popsal dnes? Za co bys ji osobně vyzdvihl, ocenil?

Bunkr je skvělý tým profiků, kteří dobře a kvalitně dělají svou práci, mají srdce na pravém místě. Za všechny ty lidi jsem neskutečně rád. Líbí se mi, že můžeme být opravdoví, že si na nic nehrajeme, že si dovoluujeme věci pojmenovávat takové, jaké skutečně jsou. Jsme prostě sví a nestydíme se za své názory. Děláme naši práci vždy ve prospěch klientů, a děláme ji fakt dobře.

Letos organizace slaví symbolických 18 let, ale zároveň ji čeká velká změna – tvůj odchod z pozice ředitele. Co je důvodem tvého odchodu a co plánuješ dál?

Myslím si, že organizaci i mě samotnému by prospěla změna, proto jsem se rozhodl na pozici ředitele skončit. A také to vidím trošku symbolicky, protože Bunkr má 18 let, tak jej předávám dál, a věřím, že nové vedení přinese nový vítr. Chci ale zůstat ve správní radě organizace, abych mohl organizaci dále podporovat. A co plánuji jinak dál? Jsem farář, takže chci dále podporovat lidi a přinášet naději. Rád bych se také více zapojil do vedení v církvi, kde mohu uplatnit zkušenosti z manažerské pozice v „nezisku“. Také jsem se aktuálně přihlásil do výcviku koučování, mám první hodiny za sebou, z toho jsem nadšený, moc mě to baví, takže bych chtěl pomáhat lidem v seberozvoji. A rozhodně potřebuji více času pro svou rodinu, přátelé i pro sebe, abych mohl chodit na hory, běhat a dělat věci, které mě baví.

Co bys popřál novému řediteli a celému Bunkru do dalších let?

Novému řediteli přeji, aby nadále měl kolem sebe skvělé lidi, se kterými bude spolupracovat, přeji mu hodně síly, zdraví, energie, a určitě, když bude chtít, jsem k dispozici, abych mu předal své zkušenosti. Bunkru přeji, aby v něm

nadále pracovali lidé, kteří jsou nadšení, kteří svou práci mají jako poslání a dělají ji srdcem. Bunkru přeji také spokojené klienty, aby je Bunkr mohl v životě dál posouvat a podporovat. A potom, aby tady byl ještě minimálně dalších 18 let.

Dominik Wijacki: Jde mi o spolupráci i s dalšími městy

Dominiku, jak jsi se dostal k práci v naší organizaci, kde působíš na pozici ekonoma již 5 let? Proč ses rozhodl právě pro Bunkr?

V době, kdy bylo vyhlášené výběrové řízení, jsem měl stabilní práci a nijak aktivně jsem si jinou nehledal. Ale pak se ke mně dostal inzerát na pozici ekonoma s tím, že je to v podstatě jen takový finanční manažer, který se trochu stará o rozpočty. Zaujalo mě to a říkal jsem si proč to nezkusit. Do té doby jsem o Bunkru moc informací neměl. Věděl jsem, že Bunkr provozuje „nějaký“ klub a pořádá Studentský ples. Po výběrovém řízení jsem si říkal, že by bylo fajn kdyby to vyšlo a ono to nakonec vyšlo.

Jaká byla tvá motivace pro účast ve výběrovém řízení na nového ředitele organizace?

V současné době jsem zaměstnaný

i mimo Bunkr, takže mou hlavní motivací byla vidina jedné práce, které se budu moci věnovat, s čímž doufám, že budu mít i více volného času. Také jsem to vnímal tak, že organizaci a lidi znám, vím do čeho jdu, což by mi mohlo pomoci.

Přemýšlel jsi už nad tím, jaké budou tvé první kroky na nové pozici?

Teď nevím, jestli je otázka myšlena tak, kam se půjdu nejdříve podívat nebo co budu chtít jako jednu z prvních věcí udělat 😊. Bunkr je stabilní organizací, která má vybudované silné jméno v oblasti sociálních služeb, a to nejen v Moravskoslezském kraji, takže o nějakých radikálních krocích neuvažuji. Rád bych ale navázal spolupráci i s dalšími městy v kraji.

Letos přebíráš symbolicky dospělou organizaci, co bys ji při této příležitosti popřál?

Standardně se přeje štěstí a zdraví, takže i v tomto případě bych rád popřál Bunkru štěstí při výběru pracovníků, kteří jsou jeho součástí, a na kterých celá sociální práce stojí. A pak také zdraví, hlavně to finanční, protože aby mohl Bunkr fungovat, potřebuje mít na to finance. Zároveň bych rád Bunkru popřál, aby se jeho činnost stále rozvíjela a abychom toho o Bunkru v budoucnu ještě hodně slyšeli.

Moje vzpomínky na Bunkr

Ráda vzpomínám na ty časy, když jsem ze školy spěchala domů se rychle najíst, abych mohla do komunitka. Vzpomínky jsou úžasné a nezapomenutelné, strávila jsem tam velký kus svého dětství, naučila se mnoho nových věcí, poznala nové lidi, učila se díky dobrovolníkům ze zahraničí nové jazyky. Nejlepší je, že jsem tam nechodila kvůli rodičům nebo pracovníkům komunitka, ale pro sebe, protože jsem chtěla být někde, kde

jsem byla ráda. Když jsme byli unavení, tak jsme si jen tak lehli na zem, zhasli a leželi. Prostě celkově jsem ráda, že tohle pro nás dělají. Děti aspoň nemají čas na hlouposti, nezajímají se o drogy a různé škodlivé věci. Komunitko nás vede k lepšímu životu. Děkuju za ty vzpomínky a zkušenosti.

– J., bývalá klientka
Komunitního centra Borek, 22 let

Ahoj bunkráci, o Klubu jsem se dozvěděla od kamarádky... a hned jsem tam chtěla patřit. Jelikož mi nebylo třináct, tak jsem hodně dlouho otravovala, abych byla klientem. Chvilí jsem chodila na street, kde byla Ivet, Lenka a ostatní. Pak po dlouhém snažení se a otravování jsem se stala klientem klubu. Klub mi dal hodně dobrého a zážitého... byl to můj druhý domov, kde se můžeš svěřit všem, a víš, že je to v tajnosti a poradí ti. Klub mi dal taky hodně dobrých rad do života, lépe řečeno pracovnice. Pracovnice jsou skvělé, hodné, veselé a vždy jen pro vás,

važte si toho, co bych dala za to mít zpět 13 let. V klubu jsem poznala bezva lidi a kamarády a s některýma držím dodnes jako jedna ruka. V klubu jsme měli hodně aktivit, a ne jen ze strany pracovníků, stačí přijít s nápadem a ony se budou snažit ti to splnit, ovšem to musí být normální nápad. Do klubu jsem chodila skoro od 13 let, vyrůstala jsem jim před očima, věděli o mě vše, protože měli mou důvěru, tím chci poděkovat všem pracovníkům klubu, že mě naučili něco do života a dali mi hezké dětství, hlavně Nikol, ta se mnou zažila nejvíce, od mé první lásky až do teď,

dá se říct... pracovnice mám moc ráda a za vše děkuju, proto udržte klub a buďte hodní, ať tam jednou můžou i moje děti.

– K., bývalá klientka
Klubu Bunkr, 20 let

Na dobu v bunkru vzpomínám hodně dobře, zažil jsem tam spoustu srandy, našel hodně nových kamarádů, hodně jsem se toho jak od pracovníků, tak dobrovolníků naučil, a prostě vzpomínám rád na ty roky strávené v Bunkru, jak už na Terasě nebo v novém. (pokračování na str. 2)

Komunitní práce rychle reaguje na aktuální problémy místních lidí

V Komunitním centru Borek podporujeme místní obyvatele, aby vlastními silami a s využitím místních zdrojů rozvíjeli místo, ve kterém žijí a řešili problémy, které je trápí.

Základem komunitní práce je osobní kontakt, hromadná setkávání s obyvateli, společná práce a sdílení. Koronavirová situace a s ní spojená vládní opatření tyto činnosti bohužel během roku 2020 výrazně omezila. Komunitní pracovníci, které dosud byly pro místní obyvatele hnacím motorem k činnosti, byly nyní nuceny naopak činnost místních obyvatel brzdit. Neznamenalo to však, že by naše pracovníci rezignovali na komunitní práci. Krizová situace okolo koronaviru totiž místním obyvatelům způsobila problémy nové, a tak naše pracovníci hledaly cesty, jak místní lidi podpořit i ve ztížených podmínkách. I když bylo centrum vládními nařízeními v některých měsících uzavřené, komunitní práce v lokalitě probíhala dále a komunitní pracovníci do lokality vytrvale docházeli a podporovali místní obyvatele, často s nimi byly v kontaktu i on-line přes sociální sítě nebo po telefonu.

Uzavřením základních škol vyvstal problém se zvládním „výuky na dálku“,

protože systém (celorepublikově) zapomněl na ty děti, které nemají pro distanční výuku vhodné zázemí a vybavení. Komunitní pracovníci se tedy opravdu intenzivně věnovaly doučování dětí a společně s akční skupinou žen z Borku se staly prostředníky mezi školou a rodinami při zvládnání domácího vzdělávání v podmínkách, které pro to nejsou vybavené. Díky podpoře individuálních a firemních dárců zajistily potřebným dětem z Trince notebooky a v Komunitním centru Borek zřídily otevřenou Wi-Fi pro potřeby distanční výuky místních dětí.

Samotní obyvatelé lokality Borek nebyli k problémům způsobeným aktuální situací lhostejní. V nově vybudované šicí dílně se místní ženy ve svém volném čase scházely a od jara šily roušky a zdravotnické ochranné pomůcky do nemocnic, sociálních zařízení, institucí i pro místní obyvatele. V této dobrovolnické činnosti vytrvaly po celý rok 2020.

Činnost komunitního centra ale nebyla jen o aktivitách souvisejících s koronavirem. V době letního uvolnění vládních opatření se aktivity komunitního centra vrátily do „starých kolejí“. Společně s místními lidmi tak komunitní pracovníci připravily Sousedskou snižání, organizovaly výlety či již tradiční

čtyřdenní pobyt s rodinami. V září komunitní centrum dokonce hostilo komunitní pracovníky ze všech koutů naší republiky, kteří zde přijeli na inspirativní stáž.

Pro komunitní práci obecně je přirozené čelit novým výzvám a rychle reagovat na aktuální potřeby místních obyvatel. Proto dokázaly komunitní pracovníci pružně reagovat na nové problémy místních lidí způsobené koronavirovou situací a dokázaly efektivně pomoci i v těch případech, kdy na to náš systém zapomněl nebo na to nestačil.

Nejvíce v komunitku se mi líbí, že tam jsme všichni společně, hrajeme aktivity. Jsem strašně ráda že nám v komunitním centru pomáhají s úkoly a s pracovníci si můžeme popovídat o všem, co nás trápí.

– Š., 12 let

Komunitku navštěvuji velmi ráda i nadále, protože je to místo, kde se člověk odřazuje od svých každodenních povinností, mile se setká s lidmi, které rád vidí, získá víc informací, které třeba neví, naučí se věcem, které nezná atd. Nejdůležitějším faktem je také pro mě to, že naši pracovníci KC jsou k nám milí, vychází nám v rámci možností vždy vstřícně a podávají pomocnou ruku, vždy když je potřeba. Hlavně v

této nemilé situaci pandemie Covid, kdy pomáhají dětem s domácími úkoly, doučováním a tím pomůžou nám rodičům, kteří pracují. Děkujeme Lence a Ivet.

– V., aktivní obyvatelka

Do Komunitního centra chodím, protože mám se tam fajn, ráda tam chodím na doučování, ráda si tam povídám s kamarádama, baví mě to tam. Chodím tam s láskou a s radostí.

– L., 12 let

Komunitní centrum navštěvuji, protože nám nabízí bezpečí, pomoc, důvěru, dobrou náladu, různé aktivity, výlety, exkurze a mnoho dalšího. Omlouvám se, ale je pro mne těžké to napsat do dvou vět.

– A., aktivní obyvatelka

Já moc děkuji KC za podporu v této době, moc děkuji za pomoc všem dětem, které jsou právě na on-line výuce a ještě jednou moc děkuji.

– V., aktivní obyvatelka

Z klientek komunitního centra jsou nyní dobrovolnice

Dvě mladé dívky spolupracují s komunitními pracovníci v podstatě od založení komunitního centra v roce 2012. Z děvčat, která v centru navštěvovala volnočasové aktivity, vyrostly mladé dívky, které v loňském roce, po intenzivní přípravě ve spolupráci s komunitními pracovníci, úspěšně zvládly přijímací zkoušky na střední školu na obor sociální činnost. Obě dívky se také v loňském roce staly na základě spolupráce s ADROU dobrovolnicemi komunitního centra a pomáhaly v mateřském centru, vedly TIK TOK kroužek a pomáhaly na jednorázových akcích centra s programem pro děti. Dohromady v loňském roce odpracovaly v komunitním centru 76 dobrovolnických hodin.

Kdyby nebylo komunitní centrum, tak se nevzdělávám tak, jako nyní. Nestudovala bych sociální činnost a nebyla by mi poskytnuta taková pomoc se školou, jako od pracovníků komunitního centra. Komunitní pracovníci mi pomohly dostat se i na základní uměleckou školu, a tak se můžu zlepšovat ve zpěvu. Vždy jsem se styděla lidem ukázat, co je ve mně a rozvíjet svůj talent. Komunitní centrum je prvním místem, kde jsem začala poprvé zpívat před lidmi. Spolu s rodinou jsem jela do Prahy na Gala koncert, který organizovala herečka Yveta Blánarovičová. Bylo to vlastně poprvé, co jsem byla v Praze a bylo to skvělé. Nesčetně jsem se tam sblížila s mamkou a sestrou, toho si opravdu cením. Bunkr a komunitní centrum mě naučily samostatnosti, všechno jsem vždy chtěla první a teď se snažím být samostatná. Díky Bunkru jsem se naučila být sama sebou.

– D., bývalý klient NZDM, 24 let

Komunitní centrum je místo s lidmi s dobrým srdcem, kde trávíme společný čas vzděláváním se, hraním her nebo jen tak kecáme. Komunitní centrum mi moc pomohlo se školou. Rodiče chtěli, abych se vyučila kadeřnicí, ale já jsem vždy věděla, že chci pracovat s lidmi, ale nevěděla jsem kde. V Komunitním centru Borek jsem měla hned dva vzory – pracovníci, které mě inspirovaly, a já si řekla že chci být jako ony. Díky nim a své pili jsem se dostala na obor sociální činnost a po maturitě bych chtěla studovat vysokou školu, pedagogickou fakultu. V komunitním centru jsem hodně ráda za vikendovky, které komunitko organizuje, protože jsem se tam sblížila s rodinou, trávili jsme tam spolu čas a účastnili se aktivit...

– A., 16 let

Projekt Bez nudy

Studentský tým uspořádal Studentský ples 2020 ve stylu Hollywood.

Hudební zkušebna Bunkr v roce 2020 využilo šest kapel.

Moje vzpomínky na Bunkr

(pokračování ze str. 1)

Vzpomínka je spousta, jak přespávačky, různé turnaje (fotbálek, diablo atd...), různé akce, ale asi celkově celá doba tam strávená je jedna velká vzpomínka.

– D., bývalý klient NZDM, 24 let

Mé vzpomínky na pracovní období v Bunkru jsou jedny z nejlepších v celé mé pracovní kariéře, a že už mám něco za sebou! Vždy jsem ráda byla u zrodu nových věcí, a tak mám i dnes radost,

že jsem byla u toho a stala se součástí nového týmu, který začal pracovat s pěstounskými rodinami v Bunkru. Po pracovní i osobní stránce na tuto dobu vzpomínám velmi ráda. S bývalými kolegyněmi jsem v osobním kontaktu i nyní v době, kdy už nejsem zaměstnankyní... Ráda vzpomínám na vikendové pobyty s pěstouny i s jejich dětmi v NRP, team-buildingu s kolegy a dovolené s kolegyněmi a kamarádkami na Jižní Moravu i do zahraničí. Moje nej chvilka? Velmi

emotivním dnem bylo mé rozloučení s prací a s lidmi v Bunkru. Teprve tehdy jsem si začala uvědomovat, co pro mě tyto lidi a práce v Bunkru znamenali. Ještě teď mne zaplavuje dojetí a vděčnost. Zrovna včera jsem měla v ruce album vzpomínek mého bytí v Bunkru, které mi kolegyně vlastnoručně vytvořily a darovaly na památku. Bunkr byl pro mne něco jako „dobrá kapela“. Když jsme to my „muzikanti“ rozbilili, tak to často byla DOST DOBRÁ MUZIKA! A JÁ JSEM RÁDA, ŽE JSEM SI MOHLA ZAHRÁT.

– J., bývalá pracovníce Služeb pěstounům

Bunkr byl místem bezpečí a otevřených srdcí, a to nejen vůči klientům, ale také vůči kolegům a dobrovolníkům. Bunkr byl o lidech, se kterými jste se mohli bavit a smát, se kterými jste mohli řešit banální problémy, se kterými jste mohli probírat těžké životní situace. Bunkr byl útočištěm, kde různí lidé s různými povahami, zázemím, zdroji, smýšlením i rodným jazykem si vzájemně naslouchali, obohacovali se a tvořili si svůj pohled na život a na svět. Práce v Bunkru, s lidmi z Bunkru, významně ovlivnila to, jakým člověkem jsem dnes. Děkuji za tu možnost, přátelství a krásné vzpomínky.

– J., bývalá vedoucí NZDM

Na dobu strávenou v Bunkru vzpomínám ráda. Nastoupila jsem v lednu 2010 a rovnou se vrhla do zpracování účetní závěrky a vyúčtování dotací předcházejícího roku 2009. To byly „perné“ začátky. Ale díky mé předchozí praxi a také díky tomu, že sám pan ředitel (mimo jiné své pracovní povinnosti) kopíroval doklady potřebné k vyúčtování zároveň se mnou, se vše zdárně zvládlo. V Bunkru jsem strávila nadšených lodiček. Pod vedením mých zaměstnavatelů se mi dobře pracovalo, a byli to nejen moji šefové

Již 18 let pomáháme mladým lidem na jejich cestě z dětství do dospělosti

Již osmnáct let provozujeme nízkoprahová [tedy snadno dostupná] zařízení - Kluby Bunkr, což jsou místa, kde děti a mladí lidé hledají podporu a pomoc dospěláka, který je vyslechne, nesoudí je a pomáhá jim hledat řešení jejich problémů.

Rok 2020 byl pro pracovníky i klienty našich klubů Bunkr v Třinci, Bohumíně i Novém Jičíně jiný. Na jaře byly z důvodu vládních opatření naše kluby uzavřené, ale děti a mladí lidé stále řešili situace, se kterými potřebovali poradit a pomoci. Hledali jsme proto nové formy naší práce a s klienty jsme byli často v kontaktu přes sociální sítě.

Po celý rok jsme jim pomáhali vyznat se v tom, co se děje doma, ve škole, v jejich komunitě i v celé společnosti, a podporovali je ve zvládnutí problémů způsobených současnou situací, která na ně nejvíce dopadla v době uzavření škol. V distanční výuce jsme je podporovali nejen radou či sdílením, ale i zapůjčením notebooků, zajištěním připojení na Wi-Fi v prostorách klubu, tiskem školních materiálů a podkladů.

V ulicích měst po celé republice tráví svůj volný čas stále více mladších dětí. Rozhodli jsme se na tento fenomén reagovat a v Klubech v Třinci a v Novém Jičíně jsme snížili věkovou hranici pro vstup do klubu. Nově tak mohou naše služby využívat děti již od 11 let. V Novém Jičíně jsme navíc zavedli

i terénní formu služby, která již funguje dlouhodobě v Bohumíně, v Třinci jako samostatná sociální služba. Naše pracovníky tak můžete potkat i přímo v ulicích města, kde děti a mladé lidi vyhledávají, kontaktují je a nabízí jim podporu a pomoc.

Do klubu chodím od svých 13 let, nyní mi bude 19. Klub jsem začal navštěvovat jako ještě malý, který se svými kamarády dělal „bordel“, ani na klubu jsem nebyl zrovna nejzornější a občas jsem trochu pracovníky pozlobil. Dnes už vím, že dělat si problémy je zbytečné a nestojí mi za to, abych měl nějaké problémy, a to nejenom na klubu, ale především celkově v životě. Hodně jsem klub navštěvoval proto, protože jsem tam mohl rapovat,

taky jen tak být se svými kamarády. Úplně nejradši mám ale boxování. Rád učím a vedu k boxu ostatní, a to i mladší kamarády. Snažím se svůj čas vyplňovat hodně aktivitami jako je například ten box, ale třeba i posilování. Je to pro mě mnohem lepší cesta, než aby mě to venku lákalo třeba ke kouření marihuany a k podobným věcem. Byl jsem ale rád i za pracovníky, kteří když jsem je požádal o radu, tak mi vždycky pomohli, někdy jsem

potřeboval pomoc i s nějakými věcmi do školy. Jsem takový docela vtipálek, proto jsem byl rád, že mě pracovníci berou takového, jaký jsem a že mé žerty vždycky chápali a věděli, že to nemyslím vážně. Dnes už klub nevyužívám tak často jako kdysi, předtím jsem tam trávil svůj čas skoro každý den. I tak je ale pro mě klub místem, kde se rád vracím.

– Klient Klubu Bunkr
Nový Jičín

Dobrovolnické projekty se zahraniční účastí končí

V roce 2020 dokončili své projekty zahraniční dobrovolníci Andreea z Rumunska a Shiraz z Arménie. V naší organizaci mohli zažít svůj speciální rok díky programu Evropský sbor solidarity (dříve EVS a později Erasmus+). Také my uzavíráme tuto pozoruhodnou oblast mezinárodního dobrovolnictví

Even though Bunkr gave me exiting new experiences, knowledge and precious memories, the best part of my EVS were the amazing people I worked with. I made friends for life in Trinec. My life has never been the same after my EVS year with Bunkr.
– Oksana, Ukrajina

I spent one year in Bunkr as EVS volunteer. I can confidently say it was one of the best year of my life. The experience I gained there not only developed my skills but also influenced me as a human being. Bunkr is not only safe place for the clients but also for the confused new foreign volunteers. Bunkr will always have a special place in my heart.
– Karen, Arménie

v Bunkru, o.p.s. s čísly 15, 18, 45. Naše role hostitelské organizace trvala 15 let. Během té doby jsme spolupracovali s vysílajícími organizacemi z 18 zemí, převážně z EU, ale také ze zemí sousedících s EU a dokonce ze země Jižní Ameriky. Svou energii, nápady, ochotu, pracovitost, přátelství i kulturní rozmanitost přivezlo do Bunkru postupně 45 mladých lidí. Svou

Bunkr was like a second family for me. It helped me learning more about social work, improving several useful skills, and being creative. But most important: Bunkr gave me the opportunity to make a lot of new friends.

– Chris, Německo,
bývalý dobrovolník a koordinátor EVS

The year in Bunkr was a unique path to self recognition, personal development. Meantime, Bunkr was a window to other cultures and traditions. This combination shaped a more responsible, tolerant, caring and open-minded Lilit.

– Lilit, Arménie

přítomností a působením tak obohatili všechny kolem – naše klienty (dětské i dospělé), pracovníky i širší okruh lidí z místního společenství. Naopak pro tyto mladé lidi to bylo jedinečné, život proměňující období a příležitost pro svůj osobní i profesní rozvoj. Jejich i naše životy po účasti v projektech již navždy budou ovlivněny touto zkušeností.

Apart from new and unusual for me experience, volunteering at Bunkr gave me an opportunity to meet wonderful people, make new friends, and learn a lot about the Czech Republic. It was nice to work with children and teenagers, as well as with families from Borek community. Definitely, the year with Bunkr was one of the most exciting years of my life, and I'm very grateful to the organization and all workers for their friendliness, hospitality and support throughout my project.

– Aliona, Bělorusko

organizaci, ať dál pomáhá „dospívat“ všem klientům, zaměstnancům, sousedům, i kolegům.

– T., bývalá pracovníce NZDM

Já osobně se přidala do Studentského týmu v 1. ročníku čtyřletého gymnázia, kdy jsem poprvé měla možnost s dalšími studenty zorganizovat hlavní akci Studentský ples. Co Vám budu povídat, pro šestnáctiletou slečnu to bylo velké sousto, ale zároveň jsem za sebou měla hnací motor studentů a naší koordinátorky. Každým úkolem, každým krokem jsme každý z nás byli silnější a lepší. Rok od roku jsme v tom

Jak vidí kluby Bunkr naši klienti?

Klub je místo, kde se můžu s čímkoliv svěřit a nikdo mě nebude považovat za blázna a jiné horší názvy. A také když jsem dostávala samé pětky, tak mi pomohli a dostávám jedničky a dvojky.

Znamená to pro mě, mít všechny své kamarády na jednom místě, dobré pracovníky, kteří mi vždy poradí anebo už mi poradili se rozhodnut, jakým směrem mám jít za sportem.

Můžu tady říct to, co mám na srdci a nikdo mě za to nesoudí.

Je to pro mě hrad s princeznami a princem, kde se můžu vyjádřit tím, co mě baví. Znamená to pro mě kamarády a místo, kde si mohu udělat věci do školy, a postěžovat si na konkrétní lidi a využít fotoaparát k modelingu.

Znamená to pro mě kamarády, kuffík s make-upem, a hlavně místo kde se můžu svěřit s intimními věcmi, na které nejsem ještě připraven říct doma.

Je to místo kde se můžu svěřit, pobavit se, a kde mi pracovník poradí co mám dělat ve vztahu s holkou.

Miluju to tady!

ale i skvělí kolegové. Práce v Bunkru mi dala poznání, že když pracuješ v kolektivu, kde jsou všichni na jedné lodi a dělají svou práci rádi, tak i s těmi čísly to jde lépe a dopadne vše dobře. Mám na Bunkr hodně hezkých vzpomínek. A ty nejmilejší jsou ze společných celooorganizačních setkání, vánočních sezení, oslav narozenin nebo rozluček s dobrovolníky EVS nebo zaměstnanci, kteří z Bunkru odcházeli. Do dnešního dne udržuji kontakty s mnohými bývalými kolegy a jsem tomu velmi ráda.

– L., bývalá účetní

Do Bunkru jsem se dostala v podstatě náhodou a sociální práci téměř nepolíbená. O to víc jsem z toho mohla těžit. Měla jsem perfektní pracovní tým a odhodlání. Nejvíce mě bavilo, když jsme společně tvořili nové věci. Ať už to byly programy na klub pro klienty, programy pro děti do škol či na prázdniny nebo ples se studenty. Pole působnosti bylo nekonečné a každý přispěl svou troškou do mlýna. Naučila jsem se vidět věci jiným pohledem. Když hledám nové, kreativní a zajímavé způsoby řešení ptám se sama sebe: „jak bychom to udělali v Bunkru?“ V tomhle mi Bunkr pomohl dospět. A já přeju celé

uměli více chodit, zkušenější předávali své know-how mladším a přicházeli s novými, lepšími myšlenkami. I když to mnohdy bylo náročné, skloubit přípravu hlavního projektu studentů Studentského plesu a učivo na gymnáziu, nevzdávali jsme se a dotahovali vše do konce. Jako největší odměna pro nás byl projevovaný zájem o náš Studentský ples, lístky prodané do pár týdnů od spuštění prodeje. Tohle nám ukázalo, že to děláme dobře a naše úsilí za to stojí. Pro mě to hlavní, co jsem získala a doporučila bych to každému si projít tuhle cestu, jsou zkušenosti. Přesně ty chvíle, kdy

zodpovědnost stojí jen na Vás. To že někdy jsi vážně unavený a máš toho hodně, ale víš, že to musíš zvládnout. To že pokud něco chceš a nezařídíš si to, tak to nemáš. Někdy s tvým názorem bude každý souhlasit, musíš se naučit komunikovat a přijmout i názor jiného. Dobře vím, že za to, kde jsem teď, jak už mentálně, tak i pracovně, vděčím právě Studentskému týmu a organizaci Bunkr, o.p.s.

– J., bývalá členka
Studentského týmu

Bavíš se? Bav se s námi.

Od roku 2017 pravidelně přicházíme za dětmi do škol v rámci programů primární prevence „Bavíš se? Bav se s námi.“. S dětmi otevřeně diskutujeme o aktuálních tématech, která pro ně mohou být riziková. I přes to, že byly školy po velké část roku 2020 uzavřené, podařilo se nám zrealizovat dokonce 7 besed, a podpořili jsme tak 138 žáků místních škol. Bavili jsme se s nimi hlavně o emocích, alkoholu a konopných látkách. V preventivních besedách chceme pokračovat hned, jak to bude možné, protože otevřená debata s dětmi v bezpečném prostoru o úskalích dospívání má smysl. Nabídku témat chceme pro další rok rozšířit tak, aby reagovala na aktuální dění ve společnosti a nabourávala přežití mýty týkající se rizik dospívání.

Můj první dojem byl, že to jako vždy bude nudná přednáška, ale přesně naopak, byla sranda a mohli jsme se i zapojit. – T., žák ZŠ

Ty strávené 2 hodiny v takovém prostředí plném dobré nálady byly super. Moc jsem si program užila.

– B., žákyně ZŠ

Bylo to super, zábavné, poučné, lektori byli skvělí. – A., žákyně ZŠ

Doprovázení a vzdělávání pěstounských rodin trochu jinak, přesto úspěšně

Náš tým, a s ním i celá služba pěstounům, prožil rok 2020 jako jednu velkou výzvu. Do začátku roku jsme vstoupili s novou pracovníci, což vždy vede k soustředění se na stabilizaci a naladění týmu tak, aby byl funkční, efektivní a důvěryhodný pro klienty.

Druhou, zcela novou, výzvou byl velmi zásadní zásah do zavedených postupů práce a nabídky služby díky celospolečenské situaci v naší zemi a následných opatření a nařízení. Hledali jsme funkční a bezpečný způsob, jak být nadále v kontaktu s 30 rodinami, jak být podporou pěstounům i dětem, jak reagovat na jejich dlouhodobé potřeby i nově vzniklá témata. Něco jsme museli oželet, ale našli jsme. Přesunuli jsme setkávání více do našich prostor v Třinci, na procházky venku a dlouhé telefonické rozhovory. Opakovaně jsme asistovali 14 dětem při přípravě, kontaktování a setkáních s vlastními rodiči či širší rodinou. Po celý rok se také 8 starších dětí setkávalo na Kecárně – podpůrné skupině vedené odborným lektorem. Během osmi setkání a také úžasného třídního pobytu pracovali

arteterapeutickou, zážitkovou i narativní formou na svém rozvoji.

Aby pěstouni mohli naplňovat svou zákonnou vzdělávací povinnost, připravili jsme ještě v únoru velmi povzbudivý vzdělávací pobyt pro 9 rodin (14 dospělých a 17 dětí) a pak nově a kreativně připravovali nabídku samostudia (záznamy přednášek, rozhovorů, konferencí) i vlastních online besed.

Prožili jsme náročný, bláznivý, akční a úspěšný rok.

Služba pěstounům je pro mou práci nezbytná a velice užitečná. Velmi oceňuji, že nám přidělená pracovníce si pro nás vždy najde dostatek času a je přítomna při všech rozhodujících situacích. Postará se také o všechny potřebné dokumenty a já se tak mohu plně věnovat jen svěřenému dítěti. Osobně si vážím i nadhledu, který vnáší do často komplikovaných situací, které v pěstounské práci mohou nastat. Jsem s touto službou velmi spokojená.
– pěstounka na přechodnou dobu

Nejvíce se mi líbí přístup všech zaměstnanců, kteří jsou v bunkru pro pěstouny. Vážím si těch všech lidí, kteří dokážou

poradit klidným slovem a dokáží vyslechnout člověka jen tak, ne jen pracovně. Ke všem mohu mít důvěru a vím, nebo jsem přesvědčená, že vše co probíráme, zůstává mezi námi. Děvčata, mé vnučky, se vždy těší jak na návštěvu v Bunkru a barevné křesla, tak i na návštěvu paní Renátky u nás doma – už to pro holky není paní Turoňová, už dávno se to posunulo a je to taková naše teta, která občas přijde na

návštěvu a děvčata se mohou pochlubit a žvanit. Prostředí, ve kterém se scházíme na setkáních, je velice příjemné a já tam mám zvláštní pocit jistoty a klidu, že na to nejsem sama, ale že nás je spousta a všichni bojujeme o to, aby byly ty naše lásky v pořádku. Jedna věta s klidným přítelem je pohazení na duši. Nedokážu si představit, že bych byla bez Bunkru. Děkuji za to, že jste. – pěstounka babka s vnučkami

Děti podporujeme i přímo v ulicích Třince

V posledních letech se objevuje trend, kdy v ulicích měst tráví volný čas stále více mladších dětí. V loňském roce, kdy byly vládními opatřeními volnočasové aktivity pro děti velmi omezené, platí tento trend dvojnásobně. Právě v těchto situacích se ukazuje důležitost terénní sociální práce s dětmi a mladými lidmi, které se věnujeme již 15 let v rámci Streetworku v 3nci.

Naše streeťáčky jsou vyškolené pracovníce, které vyhledávají místa, kde se schází party dětí a mladých lidí, kontaktují je, zajímají se o ně a nabízí jim pomoc a podporu s řešením jejich problémů a povzbuzení v realizaci jejich nápadů. V loňském roce se Streetworku v 3nci povedlo rozšířit kontaktní místa, na kterých se pracovníce pravidelně schází s dětmi a mladými lidmi. Kromě tradiční lokality Náměstí Míru, sídliště Sosna nebo „pavučiny“ u Knihovny jsme tak začali docházet i do lokality Folvark. Protože se děti a mladí lidé často zdržují ve velkých obchodech, kde využívají jejich zázemí, můžete naše streeťáčky potkat i u hypermarketu Albert a Kaufland. Děti a mladí lidé tráví hodně času on-line. I my jdeme s dobou a v roce

2020 jsme byli s našimi klienty často v kontaktu on-line, přes sociální sítě.

Jsmo především preventivní službou. Trávení volného času na ulici přináší dětem a mladým lidem různá rizika a my se snažíme předejít problémům s tím spojených. Zaměřujeme se na streetschool, s dětmi otevřeně diskutujeme o aktuálních rizicích dospívání. V loňském roce jsme se navíc z důvodu uzavření základních škol intenzivně a dlouhodobě věnovali i doučování dětí a pomáhali jsme jim zvládat nároky distanční výuky. Pokud nám to současná epidemiologická

situace dovolí, chceme v roce 2021 vyjít přímo do místních škol, nejen za dětmi a mladými lidmi, ale i za pedagogy s nabídkou spolupráce a pomoci.

Jednou jsem se potulovala v parku jako obvykle, a zahlédla jsem tam skupinu dětí a dvě starší holky. Líbilo se mi, jak se spolu baví a co dělají, ale neměla jsem odvahu za nimi zajít. Jedna ze starších holek mě oslovila, byla to Darča, pracovníce Bunkru, a vysvětlila mi, že patří do Streetworku a že jsem mezi nimi kdykoliv vítaná. Začala jsem se s nimi scházet taky a od té doby mám pocit, že konečně někam patřím, protože já jsem nikdy moc nezapadala mezi ostatní. Bavíme se spolu s pracovníci o čemkoliv, když se necítím dobře nebo nemám náladu mluvit, tak na mě berou ohled, můžu se jim svěřit s čímkoliv, vždycky mě vyslechnou, to je super.

Na Streetu jsem si našla i nové kamarády, jsem za to moc ráda. Pak jsem se musela s rodiči přestěhovat a já měla strach, že o Street přijdou, protože s rodiči jsem se nikdy nemohla normálně bavit a holky mi rozuměly. Ale Street přišel za mnou, holky udělaly nové místo, kde se scházíme i s ostatními kámoši. Taky mi to občas nejde ve škole, no a Darča s Petou mi pak pomáhají, díváme se na úkoly společně.

Doma mě berou jen jako malou holku, ale já už dávno nejsem malá. Jsem ráda, že je Streetwork v Třinci a že si mě našli.
– L. 11 let

Ve spolupráci s Českou asociací streetwork jsme doučovali děti

Díky projektu České asociace streetwork jsme v Klubu Bunkr Třinec a Nový Jičín nabídli dětem, které měly v době uzavření škol problém se zvládnutím „výuky na dálku“, bezplatné doučování. Ve spolupráci s místními školami a sociálními službami jsme vytypovali děti, které by mohly tuto pomoc potřebovat, a zprostředkovali jsme jim pomoc dobrovolníka, který je doučoval. Zároveň jsme jim poskytli i potřebné materiální a technické zázemí pro vzdělávání. Projektem jsme podpořili 25 dětí z Třince a Nového Jičína, kterým se věnovalo 6 dobrovolníků. Ve spolupráci s místními partnery (např. Knihovna Třinec, OSPOD Třinec, Adra) v doučování dětí pokračujeme i v roce 2021.

V roce 2020 naši činnost podpořili:

Dotaci na zajištění sociálních služeb a návazných sociálních aktivit:

Poskytnutím finanční částky: Distribuce tepla Třinec, a.s., Ekolpal, s.r.o., GIVT.cz s.r.o., RAGATO stavby s.r.o., Iveta Kowolová, Karel Turoň, Tomáš Winkler a individuální dárci přes darujme.cz: Aleš K., Aneta M., Beata Ko., Beata Ka., Dominik W., Karen A., Kateřina M., Martina B., Lenka S., Naďa S., Roman B., Tomáš N., Urszula K., Václav B., Zuzana B.

Poskytnutím věcného daru: Jaroslava Procházková, TENIS HOTEL VITALITY, a.s.,

Poskytnutím notebooků pro distanční výuku klientů: Karel L., Eva K., Natálie K., Jakub S., NEXT cre, s.r.o., Knihovna Třinec

Jsmo vděční za podporu a peníze, které jste nám s důvěrou svěřili, děkujeme všem.

☑ Bunkr, o.p.s.,

Jablunkovská 110, 739 61 Třinec

☎ 731 444 370

🌐 www.bunkr.cz

📘 Bunkr, o.p.s

📷 bunkr.ops